

Dette er udførlig udvillet af det ærede Medlem for Kjøbenhavns N. Ste. Valgkreds (Holstein Bedreborg), og jeg skal kun sige, at de politiske og finantsielle Betragtninger, han har fremstillet, slutter jeg mig fuldstændig til. Det nærværende Forslag ligner i den Henseende sine tidligere Forgængere deri, at det har umaadelig store Bevillinger til Forsvarsforanstaltninger, og altsaa forholdsvis betydelig lidt til andre efter vor Mening temmelig vigtige Faktorer: Landbruget og jeg tilføjer Almuefolevæsenet. Det adskiller sig imidlertid fra sine tidligere Brødre derved, at medens vi i de forløbne 13 Aar have seet en vis forøget Velstand i Statskassen, bebuder Finantslovsforslaget, som nu foreligger, en Vending i disse Forhold, idet det viser en nominal Nedgang i Statens Indtægter af $4\frac{1}{2}$ Mill. Kr., og at der ligger Alvor deri, ses deraf, at et Par Forslag om Udgifter paa Militærbudgettet vedblivende synes at bekræfte, at vi skulle slaa ind paa en anden Wei. S og for sig — dette at slaa ind paa en anden Wei, er egentlig ikke det, som Statsborgerne have saa meget imod. Det er kun Maaden. Det maa erkjendes, at Forøgelsen af Statsmidlerne i de forløbne 13 Aar har just ikke i meget høj Grad begejstret den store Befolkning. Der er jo gjort Indvendinger derimod, ikke fordi man i og for sig er misfornøiet med denne Forøgelse af Statsmidlerne, men navnlig fordi man tror, at det er sket paa Beskoning af Mængdel af en Del fornødne Gode og Reformers, som man har ment, det kunde være heldigt at gennemføre, og da man, som bekendt, veed, at Reformers Gjennemførelse koster Penge, ligger deri, at disse samme Reformers Gjennemførelse ikke har kunnet lade sig gjøre ved Siden af denne Forøgelse af Statsmidlerne, og det er det, som man tidligere har beklaget sig over. Om man nu skulde være glad ved, at man kommer ind paa en anden Maade at besørge Statsmidlerne anvendte paa, naar det sker derved, at vi have vedvarende Underbalance i Udfigt, hvilket beror paa den Maade, hvorpaa Statsmidlerne ere anvendte, det veed jeg ikke. Anvendes de hovedsagelig paa den Maade, at en saadan Underbalance fremkommer ved forøgede Udgifter til Militærvæsenet, hvor der jo anvendes Meget, som, som jeg maa bruge det Udtryk, maa henregnes under

Militærluxus, saa ville vi heller ikke henrive Befolkningen til Begejstring derved, og det saa meget mindre, hvis det samtidig skulde vise sig, at der var en betydelig Nedgang i Statsborgernes Naar eller økonomiske Tilstand. Hvis der i den Henseende skulde vise sig en betydelig Nedgang, vil man endnu mindre kunne forlyge sig dermed. At der har været en betydelig Udsvikling med Hensyn til Forøgelse af Statsmidlerne, er jo blevet udførligt omtalt af den høitærede Finantsminister, og det har jo ganske vist noget Tilfredsstillende at kunne gjøre gjældende, at der har været en Forøgelse af Statsmidlerne, idet der er blevet opkjøbt Jernbaner for ca. 51 Mill. Kr. og anvendt til nye Anlæg af Baner 47 Millioner, tilsammen en Forøgelse af ca. 98 Mill. Kr. Dette er ganske vist i og for sig en ganske anstændig Fremgang, men naar vi saa komme til det Punkt, at nu have vi Udfigt til Nedgang i de kommende Aar, saa synes jeg nok, at der er Grund til at dvæle lidt derved og spørge sig selv, om Udfigterne i denne Henseende kunne siges at være mere tilfredsstillende, da de nye Valg staa for Døren, og vi ere komne til det Punkt, hvor det hevingede Ord kan anvendes, at nu „vende vi“. Der foreligger altsaa det Spørgsmaal, om Statsborgernes Naar egentlig kunne siges at være tilfredsstillende, eller om ikke Sagen netop forholder sig modsat, idet den fornøftige Anvendelse af Statsmidlerne savnes. Jeg vil tilstaa, at det Indtryk, man faar af det hyre Billede af Tilstandene, ikke kan kaldes synderlig tilfredsstillende. Gaar man f. Ex. gennem Kjøbenhavns Gader og bruger sine Dine nogenlunde omhyggelig, vil man opdage, at flere Butikker nu slaa ledige end nogeninde tidligere, og henvender man sig til Folk af Forretningsverdenen, vil man ogsaa høre, at der er almindelig Klage over, om end ikke just Forretningssløshed, saa dog Tilbagegang i alle Brancher. Og underlæger man Skolliternes Antal, vil man opdage, at de ere langt talrigere end før. Man faar altsaa ikke noget godt Billede af Tilstandene. Jeg skal ogsaa minde om den Arbejdsløshed, der har fundet Sted i de senere Aar, og om, at den kommende Vinter ikke lover Fremgang i saa Henseende. Og gaa vi ud paa Landet, saa ere Udfigterne heller ikke der